

णेन वेदिं दक्षिणा उपतिष्ठते सोऽग्रेण शालां तिष्ठन्नभिमन्त्रयते वृषेण वो वृष-
मभ्यागामिति न ह वाऽग्रे पशवो दानाय चक्षमिरे तेऽपनिधाय स्वानि वृषा-
णि शरीरैः प्रत्युपातिष्ठन्त तानेतद्देवाः स्वैरेव वृषैर्यज्ञस्यार्धादुपायंस्ते स्वानि वृ-
षाणि जानाना अभ्यवायंस्ते रातमनसोऽलं दानायाभवंस्तथोऽवैनानिष एतत्स्वै-
रेव वृषैर्यज्ञस्यार्धादुपैति ते स्वानि वृषाणि जानाना अभ्यवायन्ति ते रातमनसो-
ऽलं दानाय भवन्ति ॥ १४ ॥ तुथो वो विश्ववेदा विभजत्विति । ब्रह्म वै तुथस्त-
देना ब्रह्मणा विभजति ब्रह्म वै दक्षिणीयं चादक्षिणीयं च वेद तुथो ह्यस्यैता-
दक्षिणीययैव दत्ता भवन्ति नादक्षिणीयाय ॥ १५ ॥ ऋतस्य पथा प्रेत्येति । यो वै
देवानां पथ्येति स ऋतस्य पथ्येति चन्द्रदक्षिणा इति तदेतेन ज्योतिषा यन्ति
॥ १६ ॥ अथ सदोऽभ्येति । वि स्वः पश्य व्यन्तरिक्षमिति वि त्वया दक्षिणया लो-
कं ख्येषमित्येवैतदाहु ॥ १७ ॥ अथ सदः प्रेक्षते । यतस्व सदस्यैरिति मा त्वा स-
दस्या अतिरिक्तित्येवैतदाहु ॥ १८ ॥ अथ हिरण्यमादायाग्नीध्रमभ्येति । ब्राह्मणम-
द्य विदेयं पितृमन्तं पितृमत्यमिति यो वै ज्ञातो ज्ञातकुलीनः स पितृमान्यैतृमत्यो
या वै ज्ञातायापि कतिपयीदक्षिणा ददाति ताभिर्महृज्जयत्यृषिमर्षियमिति यो वै
ज्ञातोऽनूचानः स ऋषिरर्षेयः सुधातुदक्षिणमिति स हि सुधातुदक्षिणः ॥ १९ ॥
अथैवमुपसद्य । अग्नीधे हिरण्यं ददात्यस्मद्राता देवत्रा गृह्तेति यां वै रातमना
अविचिकित्सन्दक्षिणां ददाति तया महृज्जयति देवत्रा गृह्तेति देवल्लोके मेऽप्य-
सदिति वै यजते यो यजते तद्देवल्लोकऽवैनमेतदपि त्विनं करोति प्रदातारमावि-
शतेति मामाविशतित्येवैतदाहु तथो ह्यस्मादेताः पराच्यो न प्रणश्यन्ति तद्यदग्नी-
धे प्रथमाय दक्षिणां ददात्यतो हि विश्वे देवा अमृतत्वमपाजयंस्तस्मादग्नीधे प्रथ-
माय दक्षिणां ददाति ॥ २० ॥ अथैवमेवोपसद्य । अत्रेयाय हिरण्यं ददाति यत्र
वाऽअद्ः प्रातरनुवाकमन्वाहुस्तद्द स्मैतत्पुरा शंसन्त्यत्रिर्वाऽऋषीणां होतासा-